

Den gode Hyrde.

Jesús er vor Hyrde god,
Han os altid fører, leder;
Han har kjøbt os med sit Blod,
Vundet for os Himlens Glæder;
Skulde ei hans Hyrdestav
Lede os indtil vor Grav?

Han som udi Daabens Bad
Tog os til sit Folk at være,
Han som gav os Livets Mad
I sit Ords den rene Lære;
Gav sig selv i Vin og Brød
Til os i vor Hungersnød.

O, hvor han er mild og blid
Trættes ei af vore Lyder,
Men os følger al vor Tid,
Dækker os med sine Dyder,
Dg os vogter Dag og Nat
Som sin egen Sjæleskat.

Skulde vi da nogen Gang
Bort fra ham til Synden vige,
Dg i Verdens Lyst og Sang
Ham vor Sjælebrudgom svige?
Gud bevar os derfra —
Vi har ham jo sagt vort Ja!

Skulde vi bort fra hans Ord
Hen i Verdens Glæder haste,
Skulde vi hans Naadebord
Glemme eller rent forkaste?
Mange gjør det, tungt at se,
Regie ham sin Frelser.

Vi vil ikke følge dem,
Vi vil Hyrden os stal lede;
Om os Verden end er stem,
Derfor stal vi ikke græde;
Thi vi er i Hyrdens Skjød,
Dg da har det ingen Nød.

O, hans milde Hyrderøst!
Den i vore Hjertier klinger,
Bringer Salighedens Trøst,
Himmellængsels Englevinger;
Selv om alting gaar os mod —
Han er dog vor Hyrde god.

(D. 3. i „Mt.“)

Det er Herren.

Da siger den Discipel,
som Jesús elskede, til
Peter: „Det er Herren“.
Joh. 21, 7.

Vore Tanker føres hen til det underbare lille Land, hvor Frelserens Bugge stod, hvor hans Barndom gled hen, blid og skjøn, rig paa Forjættelser for Tid og Ewigheid, mageløs yndig, hvad enten vi stuer tilbage til Fødselsnattens himmelske Lovsang, eller frem til de underlige Timer i Templet, da dugstrifte Vaarbud, vækkende og forfriskende, lyste frem af det tolvaarige Barn fra Nazaret.

Vor Sjæl tager gjerne Flugt til Genesarets Bredder, der har baaret baade den fornedrede og den ophøjede Frelser, baade det under Verdens Synd sultende Legeme og det af evig Forløsning straalende Legeme. Vi kunde ønske at være tilstede og opleve en saadan uforglemmelig Stund som Johannes, da en underbar Skikkelse paa Strandbredden bragte ham til at udbrøde: Det er Herren!

Hvad der da rørte sig i Discipelens Sjæl, er for broget, for stort og dybt, for omfattende og rigt, for ophøjet og hemmelighedsfuldt til at vi kan beskrive det, ja end ikke Dienvidnet selv med sin gløddende Kjærlighed og Hengivenhed, sine dybe Aelser vilde kunne male det klart og tydelig for os; for det er Naadens Lynnedslag fra det høie.

Dg kan nogen stildre Lynets Kraft og Virkning, naar det blinker og slaar ned, naar det splintret alt i sin Veie og forsvinder i Jorden? Dg endnu mindre kan nogen beskrive Naadens Lysstraaler, naar de blinker ned fra den opstandne Lysglaas, naar de kløber sig igjennem Skyld og Synd, Fordom og Vanlindighed, sløvst Fægt og Død i en fortabt Synders Hjerte.

Det er Herren. Trods Vantroens kolde Smil, trods Ligegyldighe-

dens forgløse No for Død, Ewigheid og Dom, trods Fornegternes Spot og ugubeliges Haan — i Ulykke, i Nød, i Trængsel, i Angst, i Mørke, i Død — der staar en Skikkelse hos dig, mægtig over alt og alle, evig trofast og sandru — det er Herren.

Naar Hjertet er fuldt af uforklarlig Glæde, naar vi undertiden føler en velgjørende mild Foraarslusting gjennemfuser vor syge Sjæl, naar vi en sjelden Gang med Forundring kan hviiste til os selv: hvor det er godt at leve! naar vi lugter os selv for Læthed og Mangel paa Trostab, naar vi sthynder os selv i Løbet, naar Længselen efter Gud er mægtig i os, naar Virkeirangen for vore Medmenneskers Frelse bliver stor, naar det virkelig gaar frem — lad det ikke være Skygge af Tvil det er Herren.

Dg naar vi løfter Blikket ud over Hjemmets Rum, over Sognets snevære Grænser og lader det glide langt ud over den vide Jord — og Frelseren, som har bragt Forjoning for den hele Mennekehed, vil, at ogsaa vore Hjertier stal udvides til at omfatte alle Menneker med sin Kjærlighed — naar vi i Naaden indstretter den lange Række af sorte, brune, rødbrune og gulblege Skikkelser, Mand, Kvinder og Børn i alle Aldere og Stillinger, naar vi spørger disse, og vi i deres Svar finder den samme Grundtone af aandelig Opriisning, af Fred og levende Haab for Tid og Ewigheid; naar vi erfarer, at den aandelige Betsignelse, som Evangeliet affætter saa rigt og skjøn blandt de arme Hedninger, ad utallige skjulte Veie strømmer tilbage til Missionsmenigheden og giver den ny Kraft og Liv — da er det vistnok underligt for vore Dine, alligevel kan vi ikke være i Tvil — det er Herren.

Ja selv om Mørket synes overvældende derude og Skjæggerne bliver mange og lange herhjemme — midt i Kulmet derude og midt i Dunkelhe-

den hjemme vil for den troende Sjæl, for den trofaste Arbejder en forunderlig, ventlig og barmhjertig, en mægtig, en frelsende Skikkelse træde frem — hvem er det? Med Oplevelsernes umiddelbare Styrke lyder det fra tusinde Munde: „Det er Herren!“

Dg Dagens Ende nærmer sig, naar den ugubelige Verden har løbet Linen ud, naar Syndens Bæger er blevet bredfuldt — naar de helliges Fuldbendelse er nær, naar Sultene i Naan, den og Naturens Verden, ophobede gjennem de lange henrundne Aartusinder, er blevne til et Naab om Afgjærelse og Dom — da kommer en almægtig Skikkelse tilsyn paa Skyen med Magt og megen Herlighed, det er den selv samme Skikkelse, som Disciplene hin Morgen saa ved Genesarets Bud — det er Herren. Ham være Ære i al Ewigheid!

(Norsk Miss. I.)

Det sidste Ord.

En fornem Herre, som i et Selskab traf sammen med Presten N., fortalte denne, at han selv, naar han havde Tid, ogsaa undertiden gik til hans Prædikener. Men et var ham ved disse Prædikener paasaldende, at de nemlig igjennem saa mange Aar havde altid blot et Hovedindhold; i dem alle talte han om Mennekeheds Syndighed og naturlige Glendighed og om Forløsningen ved Kristus. Da Evangelierne og Epistlerne gav saa skjøn Stof til Afvæksling og saa mangehaande Temaer, saa havde han ofte i Stillehed forundret sig over, hvorledes han dog bar sig ad, at han i enhver Prædiken, om det ikke var før i Slutningen, kunde komme ind paa denne sin Indlingsgjensstand, og hvorledes det kunde lykkes ham altid at komme ind derpaa ogsaa der, hvor han neppe skulde have formodet det.

Herpaa svarede N., at han endrede engang at have læst om en Prest, som ogsaa i enhver Prædiken, og han

holdt mange, forkyndte Livets Vel og den Syndere ubudne Vel i Kristus og advarede for Dødens og Helvedes Vel; „Ahi“, sagde han, „Prest, denne Prædiken kunde være den sidste, som enten jeg holder, eller som dette eller hint Menneske af min Menighed, som maatte er sin Død nær, fik høre. Saa vil jeg derfor ikke forbinde den sidste Anledning til at kalde Syndere til Bod og henvise ham til Kristus, paa det at ikke en af de Sjæle, Gud har aubetroet mig, engang for hans Dom skal anklage mig og sige: 'Jeg hørte engang en Prædiken af dig, og det var den sidste, jeg hørte, med det stille Spørgsmaal i mit Hjerte: Hvad skal jeg gjøre for at blive salig? men du besvarede ikke dette Spørgsmaal for mig.'“

Disse Ord, fortsatte N., har jeg taget mig til Hjerte og gjør ogsaa efter dem. Jeg tænker ikke, som De sagde, til enhver af mine Prædikener blot leilighedsvis Kristentroens Grundsten, men paa den er alle mine Formaning og Belærelser grundede. Man siger om mange Mennesker, som altid vilde beholde Met: De maa altid have det sidste Ord. Men jeg vil idetmindste gjøre, hvad jeg kan, til at bevirke, at han, som alene har Met, medens alle Mennesker er Vognere, dog kan have det sidste Ord til den døende Synders Hjerte og Dre; thi man behøver blot at gaa til Dødsleiet, saa vil man lære, hvad der, naar det kommer til Stykket, er den sidste Naad og Trøst.

Den fornemme Herre taug eftertaent somt, og blev siden seet oftere og meget mere opmærksom ved N.'s Prædikener.

(„Gud og Hilsen“)

Et Kongerige har han skjænket mig.

En Gut mødte en Dag, han gik til Skolen med Bibelen under Armen, Menighedens Prest, som spurgte ham, hvad han havde der.

„Et Testament“, svarede Gutten.

„Hvis Testament“, gjentog Presten.

„Den Herres Jesu Kristi eget Testament til mig og alle, som vil tage imod det gode, som skjænkes og tildeles os deri.“

„Og hvad har den Herre Jesus givet dig i dette Testament?“

„Et Kongerige“.

„Hvor ligger dette Kongerige?“

„I Himlen“.

„Du tænker altsaa engang at saa reggere som Konge?“

„Ja viselig, som Medarving med Kristus“. Og den lille psaltede Guts Dine lyst med en underlig Glans.

„Skal da ikke alle, til hvem dette Testament er naaet, ogsaa blive delagtige deri?“ spurgte Presten fremdeles.

„Nei“, svarede Gutten med dybt Alvor. „Aun de, som paa Grund af Testamentet gjør sin Met gjældende, skal engang indtage Miget“.

Presten, som selv var en af dem, glædede sig hjertelig over Guttens bestemte Svar, og idet han klappede ham paa Skulderen, sagde han venlig: „Vi kan aldrig tilfulde vurdere den Bog, hvori Gud har givet os saa dyrebare Løfter. Maatte Guds Helligaand mere og mere lære os at agte den høiere end de kosteligste Perler og alt Sølv og Guld i Verden!“

„At.“

De afmægtige Under.

En Gut paa en af Sydhavsdøerne besøgte en Missionsstole. Han havde faaet saa megen Kundskab til Afguderiets Synd og Daarstab, at han havde mistet al Tillid til Afguderne, og nu ønskede han gjerne at vide med Visshed om de Afgudsbilleder, som han plejede at tilbede, var i Besiddelse af nogen Magt eller ikke. En Dag var hans Fader og Moder gaaet bort, og han var alene hjemme. Han overveiede nu det, han havde hørt i Skolen. Endelig kom han paa den Tanke, at han vilde gjøre et Forsøg med Afguderne og brænde dem op. Men dels frygtede han for sine Forældre, dels for Afguderne, som maatte kunde hevne sig paa ham. I denne Uvisshed faldt han paa Kne og bad til Gud, at han dog vilde hjælpe ham. Derpaa stod han op og tog et af de mindste Afgudsbilleder og lagde det paa Ilden. Luerne slog sammen over det, og inden kort Tid var det opbrændt. Med Forundring og en vis Forstrækkelse saa Gutten derpaa; men neppe var dette Billede blevet til Aske, før han kastede et andet paa Ilden, derefter et tredje og saa fremdeles, indtil han, som fordom Sibeon, havde rensat sin Faders Hus for alle Afgudsbilleder.

Men da Luerne havde lagt sig, og alt var forbi, blev Gutten angstelig over det hele. For Afguderne frugte-

„Se paa den hvide Røde Kap“.

de han vel ikke mere; thi han havde seet, at de ikke kunde forsvare sig; men han var bange for sin Fader, og han begyndte næsten at angre, hvad han havde gjort. I denne Angst stængte han Huttens Dør og løb hen til en Skov i Nærheden. Der faldt han ned paa sine Kne og bad og lovede — ligesom Jakob — at dersom Gud vilde være hans Gud, saa vilde han tjene ham alle sine Dage.

Imidlertid var hans Forældre komne hjem og saa, at baade Gutten og Gudsbillederne var borte. De frygtede for, at en eller anden Mand havde borttaget dem. Saa snart de var komne sig efter den første Skræk, gik de til Missionæren og spurgte ham, om han havde hørt noget til deres Søn. Han negtede det, men havde en Anelse om, hvad der var skeet, og tilbød sig at gaa med dem for at opfølge Gutten. Efter at de havde søgt paa forskjellige Steder, gik de ogsaa ind i Skoven, og snart saa de ham i nogen Afstand ligge under et Træ i Bøn til Gud. Forældrene blev saa glade og taknemmelige ved at finde ham igjen, at de glemte at bebrejde ham, hvad han havde gjort. De besluttede med det samme at lade Afguderne fare og vende sig til den eneste sande Gud. Gutten blev opmuntret og styrket i sin Tro ved denne Bønshørelse og besluttede nu saa meget alvorligere at blive en Jesu Discipel. Efter sin Overgang til Kristendommen modtog han en Plads som Kateket og Skolelærer og underviste med Glæde baade unge og gamle i Evangeliet.

Den fattige Lotte.

„Stakkars Ting! Hver Dag staar hun her og ser paa disse Grave og Kors, akkurat som hun ikke kunde blive træt af det. Andres, hvad hun tænker paa?“ sagde Johannes Graver til sig selv og betragtede den otte Aars lille Pige, der havde lagt sine smaa magre Hænder paa Muren og stirrede ind over Kirkegaarden.

Graveren var egentlig Skomager, men da det var smaat med Arbeidet, havde han intet imod at overtage Graverbestillingen ved Siden.

„Nu Lotte, hvorfor staar du her hver Dag? Hvad ser du efter? Du kan da gaa ind, du behøver ikke staa her ved Muren.“

„Tak, men jeg har ikke Tid til det; jeg skal hjem og strælle Poteter. Jeg

PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal.
Nimelige Priser. God Betjening. Moderne i alle Henseender. Hotel og Cafe under samme Bestyrelse
P. P. PAULSEN, Prop.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
First class accomodations
Reasonable Rates
Transients a Specialty

Hann's Studio

Artistic :: Photographs

J. B. HANN,

209 1-2 West Holly Street, Bellingham, Wash.

Skandinavisk :: Apotek.

Alle skandinaviske Mediciner erholdes.

Henry Engberg

Graduent fra Kjöbenhavn Universitet

Cor. Elk & Holly.

BELLINGHAM, - Wash.

GRIMSTED SHOE Co

205 Holly St., (Clover Blk).

Er den eneste norske Skohandler i Bellingham, Wash.

Schleuder Bros.

Jubelerere og Optikere.

Sine undersøges af udeksaminerede Optikere frit. — Handler med Diamanter, Uhre, Guld- og Sølvvare. Uhre repareres.

113 West Holly St., Bellingham, Wn.

W. H. Mock & Sons

Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers

PHONES - - Office Main 186

Residence - { Red 3681

{ Main 2812

Undertaking Parlors and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn.

Om I tænker paa at rejse til Gamle Landet,

Saa kom ihu

Lunn Steamship

Agency

—staar til eders Tjeneste—

Skriv til os efter Oplysninger. Vi repræsenterer de bedste Linjer.....

1314 Dock St. . Bellingham
Phone: Main 221.

Real Estate, Rentals, Insurance Employment Agency....

kan godt læse herfra, hvad der staar paa Mors Kors. Hun sagde til mig: „Lotte, læs nu det, som staar paa mit Kors saalænge til det staar i dit Hjerte.“ Det gjør jeg ogsaa, saa ofte jeg har en Stund. Hun sagde Farvel og skyndte sig tilbage til Lensmandsgaarden.

Johannes Graver rystede paa Hovedet og gik hjem. Dog saa han først efter, hvad der stod paa det nanseelige Kors, Lotte havde læst paa. Det var ikke mere end fire Uger, siden han havde begravet Lottes Moder, en statfars fattig Enke. Han læste: „Anna Kristine Hansen“, og derunder „Jesus er mit Haab og Trøst.“

Saa — det var det! Det skulde lille Lotte læse paa, til hun fik det i sit Hjerte. Dermed gik Graveren hjem, hvor hans Hustru ventede ham med Middagsmaden.

„Ja, hvad var det, du vilde fortælle om lille Lotte?“ spurgte Hustruen.

„Na, det var ikke andet, end at hun staar saa ofte ved Muren og læser Indskriften paa sin Mors Kors. Hun kommer springende og skynder sig ogsaa fort bort igjen. Hun har altid saa liden Tid. I dag skulde hun strælle Poteter, sagde hun.

„Ja, det tror jeg gjerne“, svarede Konen, „de folk lader hende nok ikke besøge Morens Grav; de er af bare Sjerrighed saa haarde som Sten. Arbejder hun ikke mange Gange for den Mad, hun saar, saa gaar det hende ilde. Jeg tror, de kastede hende paa Porten.“

Graveren var træt, gæbede og strakte sig velbehagelig paa Sengen for at tage sin Middagskur. Og snart laa han i Søvnens Arme, og lille Lotte var glemt.

Hans Kone derimod maatte borte paa Kirkegaarden og læse, hvad der stod paa Korset. Da hun havde gjort det, skjøjte hun, at det var Begyndelsen af en Salme, og da hun kom hjem fandt hun frem Salmebogen og læste Salmen i den. Saa var da den lille Lotte Skyld i, at Gravkonen læste gennem Salmen. Men ind i Hjertet kom den ikke.

Lotte sad imidlertid i Kjøkkenet og skrællede Poteter. Hun skyndte sig, det bedste hun kunde; thi Lensmandshjælp var ikke at spøge med. Hun passede forresten godt til sin Mand; de arbejdede begge kun for denne Verden.

Spørgsmålet var kommen til disse folk? Hun var der kun midlertidig.

Da Lottes Moder var død, var hun ganske alene, og Bygden maatte da sørge for hende. Lensmanden mente, at Barnet maatte leies bort for Fattigkassens Regning. Men da der ikke kom noget Anbud, havde den gamle, troværdige Skrædder foreslaaet, at man skulde tage hende paa Lensmandsgaarden. Der voksede vel saa meget Korn, mente Skrædderen, at den lille Spurv altid kunde saa lidt. (Lensmanden var nemlig en grundrig Mand.) Han mente, at Førelserne havde været saa brave folk, at Barnet ikke skulde bortauktioneres.

Lensmanden bed Tænderne sammen og saa haanlig ned paa Skrædderen, hvis Ord forresten ikke fandt noget Gehør.

Saa kom en med Forslag om, at man skulde avertere i en Kois; kanske der kunde være en eller anden blandt de velhavende folk, der ikke havde Børn, som vilde tage sig af den statfars Lotte.

Dette vandt Bifald, og medens man holdt paa med dette, sad Lotte der en som og saa ud fra sit Loftsvindu. Hun var saa bedrøvet nu; hun havde ikke faaet et hjertligt Ord, siden hun kom til Lensmanden. Hun hørte ikke andet hele Dagen end: „Lotte, kom nu! Lotte, skynd dig nu!“ Hvor hun længtedes efter sin Moder. Tilføjede samlede alle hendes Tanker sig om den Salme, Moderen havde lært hende: „Jesus er mit Haab og Trøst.“ Da var det, som kjendte hun en Trøst i Hjertet.

Men netop nu holdt man paa at finde ud i Fattigkommissionen, hvor man skulde gjøre af Lotte.

I et pent Hus i Udskanten af Byen S. boede en forhenværende Stibskaptajn Winter med sin Hustru og en gammel Kontorbetjent. „Kaptainen“, som man kaldte ham, var en ægte Svulst, med Hjertet paa rette Sted. Han havde nu trukket sig tilbage fra Sølivet og boede i sit pene Hus, hvor man havde en herlig Udsigt over Søen.

Men da Huset var stort og han ingen Børn havde, sagde hans Kone en Dag til ham: „Du Kaptajn“, (hun kaldte ham altid saa) „hvad mener du, om vi tog gamle Hans Otto til os. Han græder ikke Kontoret længer nu. Han er en Mand, som du vilde have Nygde af.“

Ja, Kaptainen havde intet derimod, og den, som var glad, var Hans Otto; nu skulde han da slippe at slide mere. (Forts.)

Oplysning søges om Jøer Jensen fra Kristiania. Han har faret Laks fra Seattle eller Tacoma. Skriv til Broderen, Christian Jensen, 286 Watchung Ave., West Orange, N. J.

Kontor Telefon Residens Telefon
Ballard 956 Ballard 959

Dr. W. T. CHRISTENSEN
Norsk Læge og Kirurg
238 Ballard Ave., Ballard, Wash.
Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Efterm.
Søndage, 9-10 Form.

Indbydelse!

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

— Stort Lager af —

Herreflæder og
Udstyrsartikler,
— samt —

Gutterflæder fra 3 Mar til 19 Mar
gamle.

Meget Udvalg af Tøier altid paa Lager
Lidstedsbed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., - Everett, Wash.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasom HOFMANSDRAABER, NAFTA-DRAABER, RIGABALSOM etc.

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.,
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE, - - - Wash.

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne borte er med Børn og Døds.

Folk, som kommer fra Boston, og er med Bell Line Street, car nye til Beren.

Dr. Louis S. Schreuder
norsk Læge og Kirurg.

Kontor: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Efter
Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498. - - - 7285

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash
Tel. James 1716

GAGE DODSON CO.

— Sælger —

paalidelige Klæder for Mænd til en og samme Pris for alle.
Clover Block, Bellingham, Wash.

UNIVERSITY
MEAT MARKET
A. A. FINGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT-

SUPPLIES

OF

All Kinds

Vaughan & Morrill
Company

926 Pacific Ave.

TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave

Sam Crow
House
Furnishing
Company

Comp. udvalg af

Møbler, ovne og crockery.

225-27-29 RIVERSIDE AVE.

SPokane, WASH.

Telephone Main 2494

„Pacific Herald.“

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Presbyterkonferensen for Pacific District af den Nordre Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Reaktionen indsendes til Pastor O. J. Erbal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgjørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besørjes af Pastor H. M. Tjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

for Maret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Vor Bekjenderpligt.

(Af et Mejerat af Dr. V. Koren, Synodemrådet i Minneapolis 1902.)

Derfor vi er troende og høre vor Frelser til, saa maa vi ogsaa bekjende os til ham. Vi maa ikke gjøre som hine Overster blandt Jøderne, om hvilke der tales i Joh. 12, 42, 43, som ikke vilde bekjende sin Tro, fordi de frygtede for Farisæerne og elskede Menneskenes Ære mere end Guds Ære. Deres Tro har altsaa ikke været af den rette Art; thi hvor dette er Tilfælde, der kommer Bekjendelsen med Nødvendighed, som skrevet staar: „Jeg troede, derfor talte jeg.“ (Salm, 116, 10. 2 Kor. 4, 13.) Og om Rhødet skulde krympe sig derved, saa vil dog Anden hos en kristen ikke glemme, at det udtrykkelig er sagt os, at det er Guds Vilje. Thi Kristus siger: „Hver den, som vil bekjende mig for Menneskene, han vil ogsaa jeg bekjende for min Fader som er i Himlene; men hvisomhelst, der vil fornegte mig for Menneskene, ham vil ogsaa jeg fornegte for min Fader, som er i Himlene.“ (Matt. 10, 32.)

Dette gjælder enhver kristen og er de kristnes almindelige Prestedømme, — forskjelligt fra det offentlige Prædikeembede, hvortil ikke alle kristne er kaldede.

Men naar skal vi bekjende Kristus? Saa ofte der er Foranledning og Op-

fordring dertil, — ikke saa, at vi farer om og uanselig fører aandelige Ting paa Tungen. Thi de, som det gjøres, bekjender oftere sig selv, end de bekjender Kristus, og søger helst sin egen Ære; men naar Dristendighederne fører det med sig, naar Spørgsmaal bliver om, hvorfor en gjør eller ikke gjør dette eller hint, eller hvor noget Menneske er i aandelig Fare eller trænger aandelig Trøst, der skal en kristen være rede til at bekjende sin Frelser, om han saa høfter Haan og Spot derfor.

Og i hvad Form vil nu vel en saadan Bekjendelse af Kristus almindelig fremkomme? Ofte vel ved en Bekjendelse af et eller andet af Guds Ord — og naar der bliver Opfordring dertil, da maa en ærlig kristen være villig til at bekjende ethvert Guds Ord, som der kan blive Spørgsmaal om; thi Kristus siger: „Hvo som stammer sig ved mig og mine Ord blandt demne utro og syndige Slegt, ved ham skal ogsaa Menneskets Søn stamme sig, naar han kommer i sin Faders Herlighed med de hellige Engle.“ (Mark. 8, 38.)

Fornegte Idr vi ikke hverken ved Tale eller Taushed, denne maa forståes som Fornegtelse. Heller ikke Idr vi samtykke med dem, som fornegter eller fordreier Sandheden, enten i lidet eller i stort, om vi end kan bære over med dem, som er forfærdte eller forvildede, saalænge der endnu er Haab om, at de vil komme tilrette.

Hvor der nu mellem kristne er den af Gud fordrede Lydighed mod Ordet og deraf følgende Enighed i Bekjendelsen, der vil dette, hvor Dristendighederne tillader det, aabenbare sig i Sammenkomst om Naadens Midler, Vedligeholdelse af det af Gud indstiftede Ordets Embede og dermed er Stedsmenighedens Nødvendighed givet. Saaledes fremkommer den synlige Kirke, som Kristus viser os, at det er Guds Vilje, vi skal slutte os til. Biskop staar dette ikke som et Bud i Skriften, men det ligger i Troens og Kjærlighedens Natur, forudsættes som en Selvfølge og kan ikke forsømmes, enten det sker af Uvidenhed eller Ulydighed eller Trods. Se derom i Ap. Gj. 2, hvor der staar, at de troende „var varagtige i Apostlernes Undervisning og Samfundet og Brødsbrydelsen og Bønner,“ og at „Herren lagde daglig dem til Menigheden, som blev fæstede,“ og i Ap. Gj. 4, hvor

der staar, at „hele de troendes Mængde havde et Hjerte og en Sjæl.“ Det nye Testamente vidner ved Prædikeembedet og ved Sakramenternes Indstiftelse, der jo fordrer eller forudsætter Sammenkomst, igjennem Jesu Ord i Matt. 18 om at Menighederne skal dømmes, fremdeles i Apostlernes Gjeringer, i Brevene til de forskjellige Menigheder, og i vor Herres Budskab til Menighederne i Lilleasien i Johannes' Åbenbaring.

Hvilket fjærgeligt Vidnesbyrd om Bantro og Ulydighed er det derfor, at Styrtebelen af vore indflyttede Landsmænd staar udenfor enhver Menighedsforbindelse! Men ligesom det er den enkelte kristnes Pligt at slutte sig til en rettroende Menighed, hvor han kan, saaledes er det ogsaa en Kjærlighedens Pligt for de enkelte Menigheder at slutte sig sammen om alle de Gjeringer ved hvilke Guds Rige i det hele kan styrkes og udbredes. Nødvendigheden af dette har afskaffet de forskjellige Kirkesamfund.

Her gjælder den samme Bekjenderpligt, at vi ikke stammer os ved Herrens Ord, men bekjender det og ikke sier eller samtykker i Ordets Forvanskning eller Fornegtelse. Den, som undlader at slutte sig til en kristen Menighed, naar han kan gjøre det, foragter Kristus. At det nu ikke er ligegyldigt, til hvadslags Menighed eller Kirkesamfund en slutter sig følger med Nødvendighed af Bekjenderpligten og er desuden paa mangfoldige Steder i det gamle og nye Testamente lagt Guds Bøn paa Hjerte.....

Fordrag ikke de onde, men prøv dem.

(Efter „Hylden“)

Jeg ved dine Gjeringer og dit Arbejde og din Taalmodighed, og at du ikke kan fordrage de onde, og du har prøvet dem, som siger sig at være Apostle og ikke er det, og har fundet, at de var Legnere. Ab. 2, 2.

Mange roser sig i vor Tid af sin Medgjældighed, naar det gjælder ulige Troesbekjendelses Prædikanter. „Den ene er lige god som den anden, man kan høre, hvem man vil.“ Saadan Tale er af den onde. Herren roser Etseserne, just fordi de ikke kunde fordrage de onde. Og af Sammenhængen forstaaes herved de onde Arbeidere, som affædte Splittelse in-

den Guds Menighed, og som ialmindelighed kendes derpaa, at de fremholder sig selv som de eneste rette Guds Tjenere og Sendebud og alle andre som udelige og døde, uden Fuldmagt fra Gud til at lære. Menigheden i Etsesus tog dog ikke deres Ord for godt, men anstillede en Underfølgelse, af hvilken Resultatet blev, at de var Løgnere.

En saadan Eksamen burde ogsaa i vor Tid holdes med hver ubekjendt Prædikant. Om han selv er fattig i Anden og ydmyg og ikke vil vide af nogen anden Berømmelse end Jesus Kristus og ham korsfæstet og dertil kjender Kaldelse og har Anbefaling fra et agtet kristeligt Samfund med ren Lære, da tag imod ham. Men tillukker eders Øren, eders Hjerte og Bedehuse for alle fremmede, som trænger ind i Husene for med mange Ord at fange ubesvævede Sjæle. Herren skal forviist skrive eder det til gode paa den yderste Dag.

Ignatius skriver følgende til Etseserne: „Dnesimus berømmer høflig eders ordentlige Opførelse i Gud, for at I alle lever alene i Sandheden og intet Kjæteri har faaet Indgang hos eder, ja, at I ikke engang lytter til saadanne, som taler noget andet end Sandheden i Jesus Kristus.“

Om Guds Menighed altid havde iagttaget en saadan hellig Ufordragelighed, vilde meget af den aandelige Glendighed, som nu er raadende, være undgaaet.

Vi er meget forsigtige, naar det gjælder den legentlige Føde, men, idet Sjælen er mere end Legemet, bør vi være end mere forsigtige i Valget af aandelig Kost, saa at vi modtager til Sjælens Næring kun sund Lærdom, at vi kan blive sunde i Troen paa vor Herre og Frelser. De, som løber efter alle mulige aandelige Lærere, kan staa i Fare for paa hin Dag med dem at blive bortvist fra Herrens Ansigt. Gud bevare os derfor og hjælpe os at forblive tro mod det, vi har faaet og lært fra vor Barnhed og alt mer og mer vokse i vor Herres Jesu Kristi Erkjendelse.

Vil Mrs. H. M. Grube være saa venlig at opgive sin Adresse.

Vil ogsaa Ole A. Larsson, som nylig sendte os \$1, venligst oplyse os om, til hvilken Adresse hans Nr. af Bladet har været sendt.

H. M. Tjernagel.

„Se paa den lyse røde Kap.“

Bort Arbeidsfest.

Et musikalsk Triumftag.

Musiken som alt andet havde en ringe Begyndelse ved Luther College. Den ene af de to Lærere, som Skolen havde, var musikalsk, og han gav to Timers Undervisning om Ugen i Sang; det var alt. Da Colledge's nye store Bygning indviedes den 14de Oktober 1865, var der ingen "Brass Band" hverken ved Skolen eller i Decorah By, og da det ansaaes saare ønskeligt ved denne store Fæst at have en saadan, blev den hentet andenstedsfra. Men med Tiden begyndte Colledge's Disciple sig imellem at faa en "Brass Band" istand, naturligvis først i det smaa; men lidt efter lidt voksede den sig større. Noget Hjælp fra Samsfundets Side fik de ikke; en af deres egen Midte var deres Leder, og det er næsten ubegribeligt, at de paa den Maade kunde bringe det saa vidt, som de gjorde. Med Sangundervisningen skede i Tidens Løb den Forandring, at en af Disciplene ansattes som Sanglærer, og fik en liden Godtgjærelse derfor; saaledes har baade Haldor Hansen og Sperati været Sanglærere ved Colledge, medens de var Disciple der.

I 1894 indsendte Disciplene en Ansøgning til Synoden om, at der maatte blive ansat en Musiklærer ved Skolen; men Synoden saa sig paa Grund af sin finansielle Stilling ikke istand til at gjøre dette. Da optog Lærerne og Disciplene mellem sig en Subskription, og ved Hjælp af denne opnaaede man, at Hr. Haldor Hansen fra Aars 1895 kom til Decorah og overtog Undervisningen baade i Sang og instrumental Musik ved Skolen. Undervisningen i Sang blev betydelig udvidet, og Hr. Hansens Tid og Kraft blev fuldstændig lagt Beslag paa ved hans Arbejde ved Colledge. Ogsaa i Skoleaaret 1895—96 vedblev Hansen i samme Stilling for en ringe Løn, som før den mindste Del udrededes af Synoden, men fornemmelig bragtes tilveie ved frivillig Subskription. Men i 1896 bevilgede Synoden 300 Doll. om Aaret til Musiklæreren, paalagde Disciplene at betale hver 2 Doll. om Aaret til ham, og udtalte Dale om at beholde Hr. Hansen, og at han skulde betragtes som Medlem af Fakultetet. I 1898 blev han ansat som fast Lærer med Løn efter det 100 Lærere gjældende Løn-

ningsregulativ, og Disciplenes Bidrag sat til 3 Doll. om Aaret.

Først nu — efter at have bestaaet i 37 Aar — havde altsaa Luther College faaet sin faste Musiklærer, hvis Stilling da blev fuldstændig jevnbyrdig med de øvrige Læreres, og da Prof. Hansen i 1904 resignerede, blev han — skjönt først efter trejæderdele af et Aars Forløb — efterfulgt af Prof. Carlo M. Sperati. Under begge disse Lærere har Musiken ved Colledge gjort store Fremskridt, og Syn for Sagen herom har en stor Del af vort Samsfund faaet ved den Rundreise, som "Luther College Band & Chorus" har foretaget i Sommer. Noget over 40 Mand stærk drog den under Prof. Speratis Ledelse den 30te Juni ud fra Decorah, og vendte efter en i alle Maader lykkelig Rejse tilbage dertil den 8de September. De drog gennem en Del af Iowa, en større Del af Minnesota og North Dakota, derfra over til Stillehavskysten, som befores lige fra Canadas Grænse til Silverton og Astoria i Oregon, stansede saa paa Tilbageveien lidt i Montana, og gik derfra uden Ophold tilbage til Udgangspunktet, til Moderstjødret, Decorah, hvor de, som sagt, ankom den 8de September. Paa hele Turen havde de givet koncerter og, efter alle Beretninges samstemmige Vidnesbyrd, spillet og sunget sig ind i Hjerterne, ligesom deres hele Færd og Vandel paa Turen kun gjorde dem og deres Skole Være.

Ved Tilbagekomsten til Decorah modtoges de af talrige Skarer, som hilste dem velkomne, og Søndag Eftermiddag sluttede de sin Tur med en stor Koncert i Colledge's Auditorium, som bivaanedes af omkring 1500 Mennesker. Prof. C. S. Neque var Dagens President, og førend Koncerten begyndte, introducerede han Synodens Formand, Dr. Koren, der først opfordrede til ikke at glemme at takke Gud, som havde ladet Rejsen lykkes saa vel. Dernæst takkede han paa Samsfundets Vegne Prof. Sperati for det store Arbejde, han her havde udført. Han paapegede, at nu var Prof. Sperati kommen i sin rette Stilling. Han var nu i Kirkens Tjeneste paa en saadan Maade, at hans Gaver ret kunde komme den tilgode. Før de Laurbær Colledgegutterne havde vundet, før den hæderlige Maade, hvorpaa de havde skilt sig fra sin Op-

rati takker vi, fordi han saa mesterlig har forstaaet at lede denne store Flok af Ungdom.

Efter ham talte Byens Mayor Daubney. Han ønskede paa Decorahs Vegne Troupen velkommen hjem. Turens Held, sagde han, har kastet Glans ogsaa over Decorah, og det glæder os. Den Uddannelse, som faaes ved vor Institution — Luther-College —, er af den allerbedste til at dygtiggjøre unge Mænd til alle Slags Stillinger. Det viser ogsaa det store Antal dygtige Mænd, som i Aarenes Løb er gaaede ud fra Skolen. Vi er stolte af Skolen, og vi er stolte af Sperati og Gutterne, som repræsenterer denne Skole. Vi glæder os ved at se dem igjen; thi de er vore Gutter.

Efter denne Tale begyndte Koncerten, som aabuede med: "Vor Gud han er saa fast en Borg". Efter at nogle Stykker var spillede, talte Colledge's Bestyrer, Prof. Preuss. Han ønskede Troupen velkommen tilbage, og takkede paa Fakultetets Vegne for den Være, de baade som Musikanter og som "Gentlemen" havde bragt Luther-College. Solstin havde fulgt Gutterne paa deres Rejse, Solstin mødte dem ved deres Hjemkomst, og ligesom Luther-College altid gjerne har villet sprede Solstin, saaledes haaber vi, at dets Disciple altid vil vedblive at sprede Solstin iblandt vort Folk, som de ogsaa har gjort paa denne Tur.

Ogsaa Past. Th. Nilsson talte. Han fremholdt, at sund Sans siger os, at vi maa holde os frem for Folk, og "Luther-College Koncert Band & Chorus" havde paa rette Maade averteret Skolen. De har blåst og sunget Luther-College ind i Folks Hjerter. Derfor dette kunde ikke hvert Aar, vilde Luther-College vokse og blomstre.

Tilslut takkede Prof. Sperati for al Velvilje og alt det vakre, som nu var sagt om dem og til dem. Rejsen havde i mange Henseender været anstrengende; men Gutterne havde alle gjort sit bedste, og holdt sit Ord om ikke at bringe Skam over den By og den Skole, de repræsenterer. Ligesom de drog ud i Tillid til Guds Hjælp, saa vilde de ogsaa nu ved sin Hjemkomst slutte med de samme Ord, hvormed de begyndte: *Soli Deo Gloria* (Gud alene Væren). Tilslut spillede "Star Spangled Banner",

som Forsamlingen staaende lyttede til.

Alle som havde hørt de unge Musikere, før de drog ud paa denne Tur, og nu hørte dem igjen, maatte indrømme, at de ved den Dvæls, de havde haft paa Turen, havde vundet meget i Samspil og Sikkerhed. Deres Spil var i flere Henseender saadant, som man kun pleier at høre i en første Klases Koncertband.

„Al.“

Tacoma.

Kvindeforeningen bestuttede ved sidste Møde at holde sin Aarsfest den 25de Oktober.

Mrs. Christensen og Mrs. Petersen ude ved „Smelteren“ har sat sig i Spidsen for en Indsamling til Barnehjemmet i Parkland. Folk liker at give til dette Niemed. Det viser sig ogsaa her.

Pigeforeningen i Vor Frelsers Menighed mødte Fredag den 28de Sept. hos Miss Laura Larsen ude paa Nordfjiden. En meget hyggelig Aften tilbragtes af alle de tilstedeværende.

Hr. E. Klodstad fra Cove, Washou Island, besøgte os Tirsdag i Tacoma. Han var sin Menigheds Repræsentant ved vort Menighedsråd, hvor han fremholdt Nødvendigheden af at faa mere Betjening paa Washou.

Ved Menighedens Kvartalsmøde, som holdtes Tirsdag Aften den 2den Oktober, besluttede Menigheden at lægge „Sidewalk“ ind til Prestens Kontor og sætte op et passende Lys udenfor Døren. Ved samme Møde valgtes L. N. Skov som Deleget til Kredsmødet i Everett og E. Munden som Suppleant. Truisteerne gav en grei Oversigt over Værdien af al Menighedens Eiendom. Finanssekretæren leverede sin Kvartalsrapport, der viste, at Finanserne var i god Orden og Overskud i Kassen.

Syd Tacoma.

Torsdag Aften den 27de Sept. havde Kvindeforeningen arrangeret en Overraskelse for Past. Dale i hans Hjem. Mændene var naturligvis ogsaa med. G. N. Minnan forklarede, hvilken Hensigt de havde med dette Besøg. De vilde blive bedre kjendt

med Prestefolkene, som endnu har været her bare en kort Tid, og lade dem saa vide, at de er velkomne. Det vil styrke det gode Forhold, som der allerede er mellem Prest og Menighed og gjøre det fælles Arbeide lettere. Han overrakte en Pengegave paa \$15, som han bad Prestefolkene modtage som et Bevis paa deres Menighedsfolks Kjærlighed. Past. Dale ønskede Forsamlingen velkommen og takkede for det venlige Besøg. Her skulde de altid være velkomne. Hans Hus staar til enhver Tid aabent for alle. Kvinderne havde sørget for Forfriskninger, som derpaa serveredes. De tilstedeværende var vist alle enige om at have tilbragt en hyggelig Aften sammen.

Seattle.

Førrige Lørdag Aften holdtes Bryllup her i Kirken. Hans Dahl og Pauline Jensen blev da forenede for Livet. Kirken var fyldt af Gjæster.

Den engelske Ungdomsforening har nu igjen begyndt Arbeide efter et par Maaneders Ferie. Det tegner godt for denne Forenings Arbeide iaar.

Kvindeforeningen holder nu paa med at saa istand en Bazar den 24de til 26de Oktober. Alle Indtægterne gaar til den nye Kirke, som nu snart skal opføres.

Past. Ole Akre og Hustru fra White-water, Wis., besøgte Past. Stub et par Dage sidste Uge. De havde da Anledning til at se et første Klasse Slagskib for første Gang. Begge syntes at være meget indtagne i Kysten.

Kirkelotten folgtes her om Dagen, \$8,800 Netto, hvilket maa betragtes som meget heldigt, da Lotten er meget liden. Dette er dog \$1,100 mere end Menigheden betalte for den nye Lot, der er fire Gange saa stor og bedre beliggende. Den nye Lot er nu dobbelt saa værdifuld, som da den blev kjøbt.

15de Søndag efter Trinitatis afholdtes Barne gudstjeneste i Immanuelskirken. Kl. 10 samledes Børnene og Forældrene i Kirken, og efter Gudstjenesten serveredes Middag i Kirkens Basement. Derefter blev Børnene underholdt med Leg osv., som syntes at interessere de ældre ligejaa

meget som Børnene. Saa blev Ice-Cream og Kage serveret og hver gik til sit. Havde det været pent Veir, saa havde man taget en liden Udflugt til en af Parkerne, men det var for koldt og fugtigt. Alle, som deltog, var meget tilfreds med Underholdningen.

Ballard.

Pastor M. A. Christensen og Hustru har nylig haft den tunge Sorg at miste sit lille Uges gamle Barn. Den lille Regina Margaret blev født den 15de September og døde Søndag den 23de. Begravelsen foregik fra Kirken Mandag den 24de. Pastor H. A. Stub talte. Pastor Christensen forrettede Jordpaakæftelsen. Gud trøste de sørgende Forældre.

Mrs. Arthur Egdtvet døde i Troen paa sin Frelser Lørdag den 27de September. Af døde var en sjelden elskværdig og aglet ung Moder. Hun brugte sluttig Naadens Midler, Guds Ord og Alterens Sakramente. Vi har derfor Grund for vort Haab om et glædeligt Gjenfyn paa Opstandelsens Morgen.

O Gud hvad er din Naade stor,
O alle til dig drag,
At vi kan staa blandt Frelstes Kor
Paa denne Høitidsdag.

Vor Menighedsstole begyndte sit tredje Aars Arbeide Mandag den 30de September. Miss Amalia Harstad, som havde modtaget Kald som Lærerinde, hilsendes velkommen og efter Andagten, hvori de smaa deltog, jattes Leksur for den følgende Dag. Medens Skolen ikke er saa godt besøgt, som den burde være, takker vi den naadige Gud, fordi vi faar have en saadan Skole. Vi er forvisse om, at den Dag snart kommer, naar flere og flere kristne Forældre vil saa Dinene op for dens Betydning.

Camano, Wash.

Søndag den 23de September var næsten hele den norske Befolkning paa Camano-Den samlet hos Mr. og Mrs. J. P. Larson, og alle kom uden Indbydelse og uventet. Grunden var, at alle havde Trang til at takke Larson, fordi han saa villigen og uden Betaling laante sin Kunstnerhaand til Opførelsen og Indredningen af den nylig indviede Kirke der paa Stedet. Man brød ind paa Larson netop

som de tænkte at sætte sig ned til Middagsbordet. De blev derpaa befalede at spare sin Mad til en anden Gang, og saa kom Togets Kurve frem. Da alle havde forsynet sig, holdt Pastor Tjernagel en Tale og overrakte Mr. Larson en „Leather upholstered“ Stol, saa stor, at Huset maatte rives ned — til en vis Grad — for at saa den ind. Kloften 3 begav hele Flokken sig til Kirken og deltog i Gudstjenesten, og derefter igjen tilbage til Larson og drak Kaffe.

Det var isandhed en sjelden hyggelig Sammenkomst! Gud velsigne demne Larsons, ingenlunde første, men formodentlig sidste store Daad, Juleførelsen af Camano Kirke, til mange Sjæles Glæde og Frelse!

Santa Barbara.

Ole Maraak og Naanna Olsen, begge fra Malesund, Norge, indtraadte i Ektekab den 15de September. Brudefarret blev viet i Kirken, som var vakkert pyntet med Sydlandets Blomster og grønt af Kjære Venner. Gud give dem at leve sit ægteskabelige Liv i Gudsfrøgt og Kjærlighed!

California Specialkonferens

møder, om Gud vil, hos Past. P. Borup i Eureka, Cal., fra 10de til 16de Oktober. Forhandlingsgenstande:

1. „Skriftens Lære om Præstekaldelsen“. Med. Past. J. Johansen. Suppl. Past. D. Eger.

2. „Skriftens Lære om Eden“. Med. Past. S. B. Hustvedt. Suppl. Past. P. M. M. Carlsen.

3. Pastoralprædiken ved Past. N. Pedersen.

Konferensens Medlemmer bedes melde sig til Past. P. Borup, Cor. A & Pratt Sts., Eureka, Cal. Steamer „Pomona“ seiler direkte til Eureka fra San Francisco Mandag den 8de Oktober Kl. 1.30 Eftermiddag.

J. Johansen, Form.,
E. M. Stensrud, Sekr.

Tacoma.

Vor Frelses evang. luth. Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af 17de og So. J. Sts., So. K. St. Sporvogn. Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndags skole Kl. 9:30 Form.

Ove J. H. Preus, Pastor
1701 So. J. St. Tel.: black 8542

Seattle.

Immanuel's lutheriske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8.

H. A. Stub, Pastor.
1619 Minor Ave. Tel.: main 7783

Pacific Distrikts Prester.

Naberg, D. H., Parkland, Wash.
Borge, D.

1016 Gladstone St. Bellingham, Wn.

Brevik, G. J. Chinook, Wash.

Blakkon, J.,

bor 175, Rockford, Wash.

Borup, P.,

Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.

Bjerke, M. D., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.

Blicher P., Bothell, Wash.

Christensen, M. A.,

125 State St., Ballard, Wash.

Carlsen, P. N. M.,

693-26. St., W. Oakland, Cal.

Dale, J. D., 5631 Clement Ave.,

So. Tacoma, Wash.

Eger, Olaf,

933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.

Foss, L. C.,

2930 Lombard Ave., Everett, Wash.

Grønberg, D., 2428 Howard St.,

San Francisco, Cal.

Hagoes, D., 425 E. 10. St.,

Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.

Hustvedt, S. B.,

927-34. St., Oakland, Cal.

Harstad, B.,

Tel.: State 64, Parkland, Wash.

Hellikson, D. C., Genesee, Idaho.

Holden, D. M.,

W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.

Heimdahl, D. C.,

Broadway, Everett.

Jungebrunson, H. Fir, Wash.

Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.

Larson, W. A., Livermore, Cal.

Neste, Theo. P.,

417 29th St., Astoria, Ore.

Norgaard, C. H.

So. 172 Division Ave., Spokane.

Orbal, D. J., 1016 Gladstone St.,

Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.

Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,

Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.

Stattebøl, D., Fern Hill, Wash.

Stub, H. A.,

1619 Minor Ave., Seattle, Wash.

Sørensen, H. B.,

Bor 4, Newman, Cal.

Stensrud, E. M.,

2222 How. St., San Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.

White, M. D., Silberton, Ore.

Xavier, N. B., Parkland, Wash.

Se paa den lyse røde LaP.

Kirkeindvielse ved Clayton og Deer Park.

Om Gud vil holdes der Kirkeindvielse ved Clayton og Deer Park den 14de Oktober, samt Samtalemdøder med Menigheden dertil og Konferens i Rockford de efterfølgende Dage.

Nedenstaaende Program iantes befulgt:

Søndag Formiddag den 14de. Intim.....Past. M. A. Christensen. Indvielse.....Past. L. C. Fosb. Eftermiddag.

Eng. Prædiken...Past. D. W. Holden. Skriftetale paa norsk....Past. Harstad.

Mandag Formiddag den 15de. Samtale om Næbverden, indledes ved Past. D. C. Hellefson. Eftermiddag.

Samtale om Husandagt indl. ved Past. L. C. Fosb.

i Rockford.

Tirsdag Formiddag den 16de. Guds Ords Lære om Udvalgelsen, indledes ved.....Past. Harstad. Eftermiddag.

De kristnes Pligt at tage sig af sine fattige og Syge i Menigheden, indledes ved.....Past. Norgaard.

Onsdag Formiddag den 17de. Indremissionsprædiken...Past. M. A. Christensen.

Skriftetale.....Past. D. C. Hellefson. Eftermiddag.

Konferens. Menighedsrådet indledes ved.....Past. Harstad.

Onsdag Aften.

Casualia og Forretninger. J. Blækkan.

Bekjendtgørelser.

Om Gud vil, møder Puget Sound Kreds af den Norske Synode i Everett 9de til 11te Oktober. Mødet begynder kl. 11 Formiddag med Altergangsgudstjeneste.

Program.

1. Er Børnenes Opdragelse en Del af det kirkelige Embede, eller har Gud paalagt Staten at sørge for den største Del deraf?

Ref. D. C. Hermdahl. Supl. L. C. Fosb.

2. Er Bibelen en usfuldkommen Rettesnor for Lære og Liv, siden de forskjellige Bekjendelser paaberører sig den?

Ref. J. D. Dale. Supl. D. C. Fosb.

3. Kan Unitariernes saakaldte Daab betragtes som en kristelig Daab?

Ref. M. A. Christensen. Supl. M. D. Bjerke.

Herren velsigne Mødet. J. D. Dale, Sekretær.

Pacific Distrikts Præster og Menigheder.

G. J. Breviks Kald, Wash.

Chinook ev. luth. Menighed: Gudstjeneste hver Søndag, undtagen den sidste i Maaned; Form. kl. 11 paa norsk og Aften kl. 7.30 paa engelsk. Søndagskole hver Søndag Form. kl. 10. Konfirmandundervisning hver Lørdag Form. kl. 9.30, undtagen Lørdag før sidste Søndag i Maaned. Sidste Søndag i Maaned Gudstjeneste paa andre Steder efter Tillysning.

E. B. Hustedts Kald, Oakland, Cal.

St. Pauls English Evangelical Lutheran Church 32nd & Linden Sts.

Gudstjeneste hver Søndag kl. 11 Formiddag. Søndagskole kl. 10.

Masonic Hall, Fruitvale: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i hver Maaned kl. 3.30 Eftermiddag. Søndagskole hver Søndag kl. 2.30 Eftermiddag.

Hayward & Russell: Gudstjeneste hver fjerde Søndag i hver Maaned kl. 3 Efterm., og kl. 8 Aften.

W. A. Parsons Kald, Cal.

Suisun: Den danske ev. luth. Menighed af Scandia. Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag Eftermiddag kl. 2 i Scandia Hall, 4 Mil øst for Suisun. Søndagskole kl. 1.

Livermore: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag i Maaned kl. 2 i Presbyterianer Kirken.

Pleasanton: Gudstjeneste hver 1ste og 3die Søndag Formiddag kl. 11 i Methodist Kirken. Søndagskole kl. 10.

Sacramento: Gudstjeneste hver 2den og 4de Søndag Aften i Pythian Castle, Cor. 9de og I Sts.

Paso Robles: Gudstjeneste efter Tillysning, i den svenske Methodist Kirke.

San Luis Obispo: Gudstjeneste efter Tillysning.

H. M. Tjernagels Kald, Wash.

1ste Søndag i hver Maaned: Freeborn, kl. 11 Formiddag. Stanwood, paa engelsk, kl. 7.30 Eft.

2den Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Camano, kl. 3 Efterm.

3die Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Florence, kl. 3 Efterm.

4de Søndag: Trefoldighed, kl. 11 Form. Camano, kl. 3 Efterm.

5te Søndag: Freeborn, kl. 11 Form. Søndagskole hver Søndag i Stanwood kl. 10 Form. og i Florence kl. 2 Efterm.

Lørdagskole paa Camano hver Lørdag kl. 2 Efterm.

Katekisation med Børnene i Freeborn efter hver Gudstjeneste.

Konfirmandundervisning i Skolehuset ved Prestegaarden hver Lørdag kl. 9 Form.

Kristelig Barneføle 5 Dage hver Uge i 8 Maaned fra 10de September af, med Undtagelse af de almindelige Ferier og Fridage. Martin Hokenstad, Lærer.

D. C. Hellicksons Kald, Idaho.

Gudstjenester i Genesee Søndag den 23de Sept.: Vor Frelser's Menighed, Søndagskole kl. 10 Form.; Gudstjeneste kl. 11 Form.

Eng. Luth. Congregation, Gudstjeneste med Altergang kl. 3 Efterm.

Gudstjeneste ved Ramiah Jda Søndag den 30te Sept.

Immanuel's Menighed: Lørdagskole Lørdag den 29de Sept. kl. 9 Form. Søndag den 30te Sept., norsk Gudstjeneste kl. 10:30 Form. Engelsk Gudstjeneste kl. 2 Efterm.

Theo. F. Nestes Kald, Ore.

Astoria: Gudstjeneste den 2den, 3die og 4de Søndag i hver Maaned, Formiddag kl. 10.45 og Aften kl. 8, i den første norske evangelisk lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af 29de og Grand Ave. Søndagskole hver Søndag Formiddag kl. 9.30.

Quincy: Gudstjeneste den første Søndag i hver Maaned kl. 11 Formiddag.

D. Hagoes' Kald, Ore.

Portland: Gudstjeneste hver Søndag Form. kl. 11 og Aften kl. 8 i Vor Frelser's stand. evang. lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af E. 10 og Grant Sts. Tag Sellwood, eller W. N., eller W. W. Sporvogn til E. Grant St.

Kelso: Gudstjeneste efter Tillysning.

FAWSETT BROS.

--- Manufacturers of and Dealers in --- Farm implements, Wagons, Harness Hardware, Cream Separators, Bee Supplies BELLINGHAM, WASHINGTON.

„Se paa den lyse røde Nap“.

“PACIFIC HEROLD”

er fyldt med.

Godt Læsestof,

ikke med Avertissementer. Det koster Penge at fylde et Blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertissementer.

De fleste Blade følger de averterendes Gunst og Gavn mere end Læsernes, og saaledes beriger sig selv med Penge.

“Pacific Herald”

Søger sine Læsers Gunst og Gavn og haaber at berige dem med uforkrænkelige Statter, som Mål og Rust ikke fordårver.

Send os en eller flere nye Abonnementer

PACIFIC HEROLD
Stanwood, Wash.

Parcklandyheder.

— Høstterminen ved Akademiet aabnedes Tirsdag denne Uge med mange Elever. Ved Aabningsfesten var tilstede ved Siden af Skolens samtlige Lærere og Elever ogsaa Pastorerne Jøss, Christensen, Hørstad, Xavier, Naberger, Skattebøl og Dale. Korte Taler blev holdte af Christensen, Jøss og Hørstad.

Menighedsifalen

i Parckland begyndte den 1ste Oktober med Aflyngelsen af Salmen 40. Past. Hørstad, Menighedens Præst, oplæste af Bibelhistorien Afsnittet om Jesus som Barn i Templet og holdt Bøn. Han udlagde kortelig for Børnene de oplæste Guds Ord og formanede Børnene til at følge Jesu Eksempel i altid at være i sin himmelske Faders Forretning.

Dernæst talte Past. Naberger nogle Ord til Opmuntring for Forældrene og andre, som arbejder for Skolens Fremgang. Han sammenlignede denne Skoles Gjerning med Landmanden som saar. Sæden koster ikke saa lidet, dertil kommer meget Arbejde, og, naar det er gjort, ser man ikke noget mere til Sæden, saa det synes, at baade Pengene, Sæden og Arbejdet har været til ingen Nytte. Men ved Herrens Velsignelse vil dog Sæden spire, vokse og bære Frugt. — Saaledes ogsaa med denne Skole; det koster en Del Penge og dertil kommer meget Arbejde, men vi ser saa lidet af Frugten af det hele; men vi skal dog ikke dømmes bare efter det, som vi ser, men vi skal være forvisjede om, at Herren velsigner Skolens Gjerning og det Ord, som her indprentes i Børnenes Hjerter, thi han siger, at hans Ord skal ikke komme tomt tilbage, men udrette det, som er velbehageligt for ham.

Det er vel altså sandt, at den Guds Ords Sæd, som her bliver saet, ikke saar bære Frugt hos alle dem, som nyder godt af denne Skole; men de kristelige Forældre skulde da bede,

at ialfald deres Børn maatte være blandt dem, som annammer Guds Ord i et godt Hjerte og bærer Frugt, og dernæst skulde de bede ogsaa for andre Forældres Børn, at saa mange som muligt ogsaa af disse kunde være blandt de lykkelige.

Dernæst talte Past. N. P. Xavier nogle Ord, idet han anførte dette Ord: Hvo, der saar i sit Kjød, skal høste Jordævelse af Kjødet; men, hvo der saar i Manden, skal høste det evige Liv af Manden. Han mindede Børnene om, at Skoletiden i særlig Grad var en Saattid; det kommer da an paa, hvad Slags Sæd der udstrødes paa de unge Hjerters Ager, og, hvorledes Sjælefiendens onde Sæd modarbejdes og den store Barnevæns, Jesu Kristi gode Sæd annammes og bevares i de unge Hjerter, der idelig, ifølge de kristelige Forældres Bønner, skulde høies til sand Gudsfrugt og Lydighed. Ogsaa han lykønskede baade Børnene og Lærereinderne med et nyt paabegyndt Skoleaar og anbefalede Skolen til vores alles Forbøn.

Det var opmuntrende at se saa mange Børn møde frem den første Dag, der var 72 tilstede, efter Middag kom der flere, saa der var omtrent 80. Opmunrende var det ogsaa at se saa mange af Forældrene og andre tilstede, og ikke mindst opmuntrende er det, at saa mange af dem, som selv ikke har Børn at sende til Skolen, tager saa ivrig Del i Arbejdet for at fremme Skolen. A.

MORSE & HARDWARE CO

1025-1039 Elk Str.

BELLINGHAM, WASH.

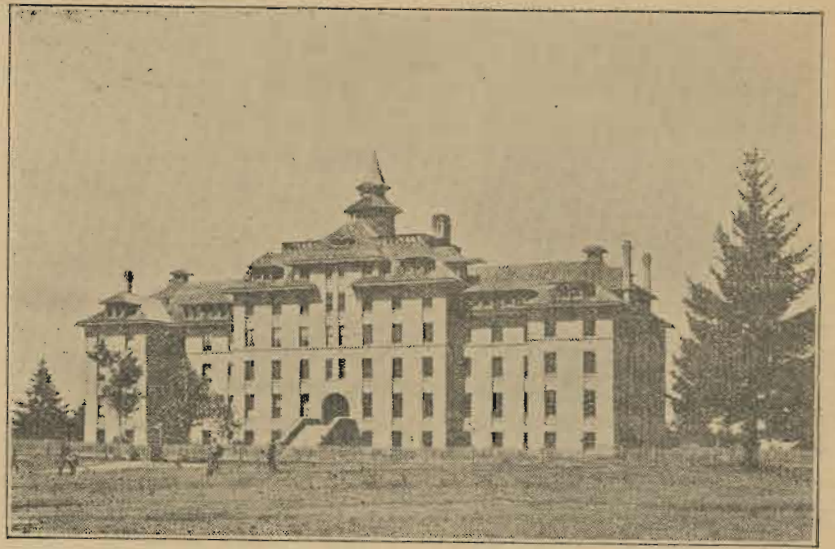
Coles' Airtight Heaters,
Majestic Steel Ranges,
Tin, Hardware, Doors,
Windows, Paints,
Oil, & Glass.
MILL SUPPLIES.

.THIEL & WELTER..

Complete Housefurnishers,

1312-1314 Commercial Str., Opp. Post Office.

Vi har det største Lager Husgeraad i Bellingham. Deres Kredit er god hos os, saa De kan udstyre Deres Hjem ved at gjøre smaa ugentlige eller maanedlige Afbetalinger. — Giv os Anledning til at give Dem vore Priser, naar De skal udstyre Deres Hjem.....

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.
- (2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.
- (3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.
- (4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.
- (5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.
- (6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal

Parkland, Wash.